

سر رفتن حوصله‌ها را جدی بگیریم!

■ **محمدصادق عبداللهی**

اگر زندگانی امروز خود را با مادر بزرگ‌ها و پدر بزرگ‌هایمان با حتی پدران و مادرانمان با حتی با دیروز خود قیاس کنیم، آسنان شدن روزانه جریان زندگی نسبت به گذشته‌ها پرواضح است. ماشینی شدن و ظهور عصر صنعتی و ورود بی حد و مرز تکنولوژی در جامعه ایرانی، رفاه بالایی را نسبت به گذشته برای انسان‌ها به وجود آورده است. به عنوان مثال امروز دیگر نیاز نیست برای شستن لباس‌ها ساعت‌ها پای حوض نشست و با مشتقت لباس‌ها را در تشت و لگن چنگ زد بلکه تنها کافی است چند کلید را فشار داد تا کثیف‌ترین لباس‌ها نه تنها تمیز شوند بلکه خشک شوند و حتی چروک هم نشوند! امروز حتی دیگر نیاز نیست برای نقل و انتقالات مالی با پرداخت قبوض خدماتی هم پای خود را از منزل بیرون گذاشت، حتی لازم نیست زحمت روشن کردن رایانه شخصی را کشید بلکه با چند بار لمس گوشی همراه ساعت‌ها ترفیک، آلودگی، خستگی و گرما را می‌توان دور زهد. هزاران مصداق دیگر از این نمونه را می‌توان در جریان زندگی روزمرمان ذکر کرد. این موارد در کنار رفاه و آسایش آورده دیگری را نیز به همراه دارد و آن «اوقات فراغت» است!

به راحتی می‌توان فهمید هر کدام از موارد فوق در گذشته ساعت بسیاری از وقت فرد را در اختیار می‌گرفت اما امروزه همه زمان‌های فوق روی هم انباشته شده و اوقات فراغت را شکل می‌دهد. کارمندی را تصور کنید که ساعت کاری او از ۸ تا ۱۶ است، او پس از اتمام کار نهایتاً در دو الی سه ساعت می‌تواند نیازهای زندگی روزمره خود (اعم از خرید، پرداخت قبوض و…) را تأمین کند و پس از این آنچه او با آن مواجه است اوقات فراغت پنج الی شش ساعت است! با این وجود آیا برنامه‌ای مناسب برای اوقات فراغت او طراحی شده است؟

برنامه‌های صدا و سیما که مهم‌ترین ابزار سرگرمی خانواده‌ها هستند امروز با ضعف‌های بسیار توانایی بر کردن ساعات فراغت خانواده‌ها را ندارند، مکان‌های تفریحی (اعم از سینماها، پارک‌ها، شهر بازی‌ها و…) نیز گسترده‌گی لازم را نداشته و از سوی دیگر مشکلات رفت و آمد از قبیل ترافیک و هزینه‌های تاکسی نیز مانع بهره‌ربری لازم از امکانات موجود شده است. از سوی دیگر کاهش رفت و آمدهای خانوادگی نیز مزید بر علت گشته است. در شهرهایی با فضاهای تفریحی کمتر که معمولاً ساعات کاری کم‌تر از شهرهای بزرگ است و به تبع اوقات فراغت بیشتری حاصل می‌شود این وضعیت تشدید می‌یابد. این است که جمله «حوصله‌ها سر رفته است» برای همگان آشناست و بسیار بر زبان‌ها جاری می‌شود. یکی از ابزارهای راحت و در دسترس برای بر کردن اوقات فراغت تکنولوژی است که پیش از این او را یکی از مسببین افزایش ساعات فراغت دانستیم. اینترنت، شبکه‌های مجازی، بازی‌های کامپیوتری، گوشی‌های هوشمند، ماهواره‌ها… را می‌توان مثال‌هایی از تکنولوژی دانست که این روزها استفاده از آنها نیز در حال افزایش است اما باید توجه داشت تکنولوژی در کنار آسیب‌های فراوانی که دارد نه تنها پس از مدتی زندگی به همراه خواهد داشت بلکه ابزار مناسبی برای تکمیل اوقات فراغت آن هم برای نوجوانان و جوانان که دارای شور و هیجانات بیشتری نسبت به افراد میانسال هستند، نخواهد بود. یکی از خطراتی که به موجب افزایش ساعات فراغت، جامعه ایرانی را تهدید خواهد کرد، گرفتار شدن جوانان و نوجوانان در مصادق مسائل جنسی است چراکه با افزایش اوقات فراغت و عدم طراحی برنامه‌های مناسب برای جوانان و نوجوانان مسائل جنسی نه تنها جذباتی بلکه با خلقت‌های شبکه‌های اینترنتی و کاهش نظارت خانواده‌ها به راحتی و گاه بدون هیچ هزینه‌ای در دسترس می‌یاشد که این مسئله می‌تواند خسارت‌های جبران‌ناپذیری را به بار آورد. شاید به همین خاطر است که در حدیثی از امام صادق(ع) نقل کرده‌اند است: «بیکاری زیاد مورد غضب خداست.»

با توجه به آنچه ذکر کردیم می‌توان اوقات فراغت را یکی از جدی‌ترین چالش‌های فرهنگی به حساب آورد که حل آن نیازمند فکری خلاق و هوشمند است تا بتوانند متناسب شرایط جسمی و عاطفی سنین مختلف روش‌هایی نوین و برنامه‌های جذاب را برای بر کردن فراغت، فراغت طراحی کنند که این مهم در کاهش بسیاری از آسیب‌های اجتماعی و ولنگاری‌های فرهنگی تأثیر گذار خواهد بود. در این خصوص در مقاله‌ای با عنوان «خانواده و ضرورت توجه به اوقات فراغت فرزندان» به قلم «علیرضا نمی» می‌خوانیم: «جامعه‌شناسان و متخصصان مسائل اجتماعی و جرم‌شناسی معتقدند برنامه‌ریزی اوقات فراغت و ایجاد زمینه‌های اشتغال مولد و مناسب به کاهش مشکلات اجتماعی، بزهکاری‌های فردی و اجتماعی منجر خواهد شد همچنین متخصصان تعلیم و تربیت نیز برنامه‌ریزی اوقات فراغت را مناسب‌ترین شرایط برای دستیابی به آرامش و آسایش، جبران صدمات جسمی و روانی ناشی از هیجانات کار و نیز راه‌یابنن انسان از کسالت‌ناشی از یکنواختی و انجام وظایف روزانه و نهایت رشد و شکوفایی شخصی و بالابردن بلک با خلقت افراد می‌شناسند.»

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر دبیر: غلامرضا صدیقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸،نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۴۰۹ | سه‌شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۷ | ۱۹ شوال ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ | غروب آفتاب: ۲۰:۲۴ | اذان مغرب: ۱۷:۵۵ | نیمه‌شب: ۰۰:۱۶ | اذان صبح: ۰۵:۰۸ | طلوع آفتاب: ۰۵:۵۳

مدیر اوج کودک و نوجوان در گفت‌وگو با «جوان»:

پویش «بخوان و قهرمان شو» دنبال اولویت‌دادن به نوجوانان در فرهنگ است

■ **محمدصادق عابدینی**

پویش کتابخوانی «بخوان و قهرمان شو» به همت مرکز اوج کودک و نوجوان آغاز شده و در آن کتاب «جسام جهانی در جواده» به برای مطالعه انتخاب شده است.
علت راه‌اندازی این پویش و اهداف آن را در گفت‌وگو با وحید ملتجی مدیر اوج کودک و نوجوان جویا شدیم.
راه‌اندازی پویش کتابخوانی از جمله جدیدترین اقدامات اوج بوده است، نگاه اوج به گروه سنی نوجوان، بر چه مبنایی شکل گرفته است؟

مرکز اوج کودک و نوجوان بر اساس یک سند کلان که در یک سال اخیر تهیه و تصویب شده است، فعالیت‌هایش را پیش می‌برد. این سند در محورهایی اساسی بر پایه نیاز مخاطب ایجاد شده است. فعالیت‌های مرکز به ۳۰ درصد کودک و خردسال و ۷۰ درصد نوجوان تقسیم‌بندی شده است. در زمان مدیریت سابق، توجه به حوزه خردسال بیشتر بود، اما در دوره جدید فعالیت‌مان اولویت را بر نوجوان قرار دادیم. نوجوان به طور عرفی مابین ۱۲ تا ۱۸ سال سن دارد و در اوج کودک و نوجوان، نگاه ما به این گروه سنی عمومی است یعنی شامل همه اقشار با هر نوع تفکر و سبک زندگی می‌شود.

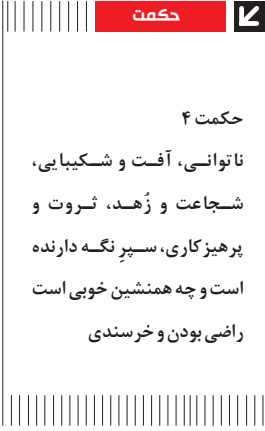
ماحصل این برنامه‌ریزی و توجه چه چیزی خواهد بود؟

سیاست اوج در رویکرد محتوایی تبیین موضوعاتی مانند قابل اعتماد بودن نوجوان است. می‌خواهیم به پدر و مادرها و مسئولان بگویم که باید به نوجوانان اعتماد کنند.سیاست دیگر مرکز نیز تعریف شخصیت بخوان و قهرمان شوست. دیگر پویش‌هایی که نام کتاب «جام جهانی در جواده» است. با داود امیریان صحبت کردیم و این کتاب نوشته داود امیریان از نویسندگهای سرشناس ادبیات کودک است که قلم قوی‌ای دارد و متن‌هایش یک گراند طنز نیز دارد. این کتاب داستان پسر ی به نام سیاوش است که شخصیت محوری کتاب «جام جهانی در جواده» است. با داود امیریان صحبت کردیم و قرار شد است کارهای بعدی با محور شخصیت سیاوش ساخته شود که می‌تواند شامل فیلم انیمیشن و رتال شود.

پویش‌های «ورشتا» و «کتاب و زندگی» مستقل از تلویزیون فعالیت کردند و موفق هم بودند، چرا «بخوان و قهرمان شو» تلویزیون محور شد؟

یکی از تفاوت‌های ما با دیگر پویش‌های کتابخوانی این است در پیوسته‌رسانی آن از تلویزیون استفاده بیشتری شده است. دلیل این کار نوع مخاطب پویش بخوان و قهرمان شوست. دیگر پویش‌هایی که نام کتاب «جام جهانی در جواده» است. با داود امیریان صحبت کردیم و قرار شد است کارهای بعدی با محور شخصیت سیاوش ساخته شود که می‌تواند شامل فیلم انیمیشن و رتال شود.

به نظر می‌رسد اصل حضور پویش در تلویزیون در شبکه امید بود، اما سراغ شبکه ۲ رفتند، پند، انتخاب این شبکه به چه دلیلی بود؟
ما با شبکه امید هم همکاری داریم. تلاش ما این است که از هم‌افزایی دستگاه‌های مختلف برای پیشبرد اهداف پویش کتابخوانی استفاده کنیم. البته ایجاد این همکاری و هم‌افزایی کار بسیار سختی است، ولی توانستیم با شبکه‌ها امید و ۲ در تلویزیون که اولی شبکه تخصصی نوجوان است و دومی هم به دلیل داشتن گروه کودک و نوجوان

حکمت ۴

نا توانی، آفت و شکیبایی، شجاعت و زهد، ثروت و برهیز کاری، سپهر نگه دارنده است و چه همنشین خوبی است راضی بودن و خرسندی

■ **نما حسین کشتکار**

کارگردان سریال «سر دلبران» درباره دغدغه‌های محتوایی این اثر می‌گوید

روی عامل بودن روحانیون به عمل تأکید کردیم

■ **مسیح حسندی**

کارگردان سریال «سرّ دلبران» در رابطه با تولید و ساخت این سریال می‌گوید: امروز نام اهل بیت(ع) را ضمیمه مؤسسات مالی و اعتباری می‌کنیم و همان رویه غیر مجاز را ادامه می‌دهیم، یعنی بهره دادن و بهره گر فتنن. ما در «سرّ دلبران» راجع به این نکته صحبت می‌کنیم که روحانیون باید عامل به عمل باشند. محمدحسین لطیفی که در سابقه کاری‌اش آثار موفق‌ی مانند «صاحب‌لان» را ثبت کرده است در گفت‌وگو با خبرگزاری تسنیم درباره چالنه‌های اصلی ساختن سریال «سر دلبران» که در ماه مبارک رمضان روی آنتن رفت، نکات جالبی را مطرح می‌کند.

کارگردان سریال «سرّ دلبران» درباره حذقیات و سانسور بخش‌هایی از سریال ضمن اشاره به اینکه می‌توانستند بیش از اینها حذف کنند، می‌افزاید: یک سکناسی که حذف شد در آن سیدسلیم روحانی قصه ما این طور می‌گوید: «شما فکر کنید در همه جای این مملکت انقلاب شده الا بانک.» البته مثلأ سکناسی که در بانک شخصیت ما به کنایه می‌گوید «این اسام و نام نیست…» را حذف نکردند. اینجا به عنوان اعلام و نظر شخصی با وجود اشرفی که در اتفاقات بانکی کشور اعلام خودم هم یک روزی وامی گرفتم،ام این دغدغه را فریاد می‌کنم. به طور کل من چیزی را که اعتقاد دارم، می‌سازم. سفارشی‌ترین کاری که پذیرفتم واقعاً در آن لحظه به مشکل مالی بر خورده بودم، سریال «فردا» بود. این فیلم موضوع و موقعیتی داشت که احساس می‌کردم به من ربطی ندارد اما وقتی رفتم در دل ماجرا دیدم به من ربط دارد، البته نشان داده‌ام که هرچه هم می‌نانشد با اعتقاد آن اثر را به سرمنزل مقصود می‌رسانم. برای من می‌خواهم درد دل کنم؛ می‌دانید چرا «صاحب‌لان» و «صاحب‌لان» شد؟ چون ۲۳ قسمت از ۳۰ قسمت این سریال آماده بود و ما تصمیم گرفتیم این کار را شروع کنیم، در واقع ما با یک طرح مواجه نبودیم، یک فیلمنامه کامل از نویسندگای

سرانه مطالعه در کشورمان پایین است و به تبع آن در گروه سنی نوجوان نیز باید از سطح پایینی بر خوردار باشد و حتی می‌شود گفت به دلیل شرایط خاص سنی نوجوانان باعث می‌شود که سطح مطالعه این گروه حتی پایین‌تر از سایرین نیز باشد. در این سن نوجوان استقلال نسبی پیدا کرده و فضاهای جدید را تجربه می‌کند؛ فضاهایی که هیجان‌های بیشتری دارد. البته این به معنای آن نیست که در حوزه کتاب نوجوان توفیقی نداشته‌ام. در زمان نمایشگاه کتاب استقبال از غرفه‌های انتشاراتی‌هایی که در حوزه ادبیات کودک و نوجوان فعالیت می‌کنند، کاملاً مشهود است.

«بخوان و قهرمان شو» می‌تواند زمینه تحول در میزان مطالعه نوجوانان باشد؟

به نظر مشکل این است که تا به امروز عرضه خوبی نداشته‌ام. کتاب کودک و نوجوان هست ولی کار هنری برای عرضه مناسب آن انجام نشده است. ما کتاب «جام جهانی در جواده» است. با داود امیریان صحبت کردیم و قرار شد است کارهای بعدی با محور شخصیت سیاوش ساخته شود که می‌تواند شامل فیلم انیمیشن و رتال شود.

پویش‌های «ورشتا» و «کتاب و زندگی» مستقل از تلویزیون فعالیت کردند و موفق هم بودند، چرا «بخوان و قهرمان شو» تلویزیون محور شد؟

یکی از تفاوت‌های ما با دیگر پویش‌های کتابخوانی این است در پیوسته‌رسانی آن از تلویزیون استفاده بیشتری شده است. دلیل این کار نوع مخاطب پویش بخوان و قهرمان شوست. دیگر پویش‌هایی که نام کتاب «جام جهانی در جواده» است. با داود امیریان صحبت کردیم و قرار شد است کارهای بعدی با محور شخصیت سیاوش ساخته شود که می‌تواند از استفاده کنند. برای همین گسترده‌گی از تلویزیون بیشتر استفاده کردیم.

به نظر می‌رسد اصل حضور پویش در تلویزیون در شبکه امید بود، اما سراغ شبکه ۲ رفتند، پند، انتخاب این شبکه به چه دلیلی بود؟

ما با شبکه امید هم همکاری داریم. تلاش ما این است که از هم‌افزایی دستگاه‌های مختلف برای پیشبرد اهداف پویش کتابخوانی استفاده کنیم. البته ایجاد این همکاری و هم‌افزایی کار بسیار سختی است، ولی توانستیم با شبکه‌ها امید و ۲ در تلویزیون که اولی شبکه تخصصی نوجوان است و دومی هم به دلیل داشتن گروه کودک و نوجوان

رئیس انجمن عکاسان انتصاب نیکی کریمی را به دلیل آشنایی با عکاسی دانست

انتصاب بی‌ربط یک سلبریتی در یک رویداد سینمایی

■ **فرزین ماندگار**

نیکی کریمی بازیگر سینما به عنوان دبیر چهارمین جشن عکاسان سینمای ایران انتخاب شد، در حالی که هیچ سابقه‌ای از او در این زمینه ارائه نشده است. انجمن عکاسان سینمای ایران، نیکی کریمی را به عنوان دبیر چهارمین جشن عکاسان سینمای ایران انتخاب کرد. این خبر تعجب اهالی رسانه و فعالن عرصه عکاسی سینما را برانگیخت. عکاسانی که سال‌ها عمر خود را صرف فعالیت در حوزه عکاسی سینما کردند معتقدند این نوع عکاسی را می‌توان گونه‌ای مستقل از عکاسی معرفی کرد که مختصات فعالیت خود را دارد. نیکی کریمی طبق گفته خودش دو سال، به صورت مداوم عکاسی طبیعت کرده است که حاصل آن عکاسی‌ها، بر گزار ی نمایشگاهی در گالری گلستان در ایران و بعد از آن گالری کورت‌یارد در امارات بود. باید دید آیا برگزار کنندگان این رویداد تحت تأثیر نام‌ها قرار گرفته‌اند و به واسطه آن سعی در رونق بخشیدن جشن خود دارند یا بر مهارت‌ها تکیه کرده‌اند و سعی در برگزاری حرفه‌ای این رویداد دارند. اگر سعی در برگزاری حرفه‌ای این رویداد دارند با چه روشه‌ای اقدام به انتخاب نیکی کریمی کرده‌اند. شخصی که تعداد نمایشگاه‌هایش به تعداد انگشتان یک دست هم نمی‌رسد چگونه بر جایگاه یک رویداد عکاسی حرفه‌ای تکیه می‌زند. نمی‌توان گفت عکاسی برای او یک دغدغه حرفه‌ای بوده است اما عکاسانی را در زمینه عکاسی سینما می‌شناسیم که عمر خود را صرف این کار کرده‌اند و هنوز به جایگاهی که باید نرسیده‌اند. اما رئیس انجمن عکاسان سینمای ایران علت انتخاب

عکاس جبهه و جنگ که به تازگی نشان درجه یک هنری دریافت کرده:

عکاسی از مردم در آزادسازی خرمشهر برایم شیرین بود

ادامه عنوان کرد: در عکاسی رسته‌های مختلف امکان تکرار وجود دارد، اما عکاسی خبری تکرار ندارد و یک موضوع سریع اتفاق می‌افتد و اگر یک عکاس خبری نتواند آن را ثبت کند، آن را برای همیشه از دست داده است.

وی در پاسخ به اینکه برای ثبت قابی ماندگار در انقلاب و جنگ چه تلاش‌هایی کرده است، گفت: سخن گفتن درباره سختی‌های عکاسی جنگ و انقلاب بسیار دشوار است و به همین دلیل نمی‌توانم در مورد ثبت عکس‌هایم در جنگ و انقلاب توضیح بدهم، اما دلیل صبر امثال من در این رشته، عشق و علاقه بوده است. عکاسی در جنگ و انقلاب سختی‌های خاص خودش را داشت. جنگ در همه جای دنیا، جنگ و حضور در میدان جنگ سخت است چه برسد به اینکه یک عکاس با تجهیزاتش در میدان جنگ باشد. این عکاس پیشکسوت خبری در بخش دیگری از گفت‌وگو بیان کرد: من و محمد صیادصبور علاوه بر جنگ عراق علیه ایران، به جنگ عراق و کویت، انتفاضه و… برای عکاسی رفتم که برای عکاسی ریسک زیادی کردیم و تنها علاقه بود که موتور محرک ما بود.

وی در پاسخ به اینکه آیا خاطره‌ای از زمان عکاسی به یاد دارد، به آزادسازی خرمشهر و برنده شدن تیم فوتبال ایران مقابل استرالیا اشاره کرد و گفت: عکاسی از خوشی و شادی مردم بعد از برنده شدن تیم ملی فوتبال ایران مقابل استرالیا، در رفتن این تیم به جام جهانی ۱۹۹۶ برای بسپار لذت‌بخش بود. همچنین عکاسی از مردم در روز آزادسازی خرمشهر نیز برایم بسیار مهم بود.

وقایی‌شان‌دیز در پایان از جمع‌آوری و انتشار کتاب عکس‌های خود با عنوان «چهل سال عکاسی خبری» خبر داد.

عکاس انقلاب و دفاع مقدس که به تازگی نشان درجه یک هنری دریافت کرده است، درباره سختی‌های عکاسی خبری در میدان جنگ و انقلاب سخن گفت.
محسن وفاهی‌شان‌دیز که ابتدای هفته جاری نشان درجه یک هنری دریافت کرد درباره سختی کار عکاسی به مهر گفت: عکاسی به دلیل وسایل و تجهیزات سنگینی که دارد و دائم مقابل چشمان مردم هستییم، سختی‌های منحصر به خودش را دارد و عکاسان آسیب‌هایی بیشتری را متحمل می‌شوند. این سختی‌ها در قدیم که دوربین‌ها آنالوگ بود دودچندان می‌شد زیرا علاوه بر سختی‌های ظاهری کار عکاسی، روند ثبت تصاویر نیز سخت بود و ممکن بود ثبت کالی اتفاق به دلایل مختلفی چون تعویض فیلم دوربین از دست برود. وی با اشاره به دینتال شدن دوربین‌های عکاسی و افزایش عکاسان خبری، بیان کرد: در گذشته افرادی که عکاس بودند سراغ عکاسی می‌رفتند، اما از زمانی که دوربین‌های دیجیتال وارد بازار شدند همه مردم راغب شده‌اند عکاسی کنند. این عکاس خبری در